

νεται ὅτι ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ γείνω κύριος τοῦ κτήματος ἐκείνου. Λάβε τὰς τριάκοντα χιλιάδας φράγκων καὶ δέου καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ 'Αλβέρτου Κόμης τῆς

(1884)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α' ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΔΕΣ

— Εἰς ἕτερον ἔτος ἀνεγράψαμεν περίεργον παρακλητισμὸν τοῦ χαρακτηῖρος τῆς Γαλλίδος, Ἀγγλίδος καὶ Γερμανίδος. Νῦν συμπληροῦμεν αὐτὸν διὰ νεωτέρων εἰς τὸν χαρακτηῖρα αὐτῶν πιστοτάτων εἰκότων.

'Ἡ Γαλλίς ἐνδύεται. — 'Ἡ Γερμανίς καλύπτει ἐκυτὴν. — 'Ἡ Γερμανίς περιπατεῖ. — 'Ἡ Παρισινὴ Κυρία κυματίζει. — Αἱ Γερμανίδες εἶναι ἢ δυσειδεῖς ἢ εὐειδεῖς, αἱ Παρισινὰ δὲ οὔτε ἄσχημοι εἶνε οὔτε περικαλλεῖς, ἀλλὰ θελξικάρδιοι. — Τὸ βλέμμα τῆς Γερμανίδος εἶναι ἀείποτε ἀγνόον, ἐνῶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Γαλλίδος ποικίλοι ἡδονικοὶ ἄβυσσοι φλογίζουσι τὸν μάλλον ἀθῶον παρατηρητὴν. . . Ἀρκεῖ δ' ἐπικυροῦντες τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦτον, νὰ προσθέσωμεν ὅτι καὶ ὁ Δουξ τοῦ Γραμμὸντ εἶπέ ποτε περὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Γαλλίδος, ὅτι οὗτοι «ἔχουσι πάντοτε τὸ πλεονέκτημα ὅχι μόνον νὰ σὲ κυττάζωσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ σὲ μαγνητίζωσιν».

— 'Ἡ Γερμανίς λέγει νὰ ἴ ὁ χι, ἀλλ' ἀπὸ τὴν Παρισινὴν Κυρίαν οὔτε καθαρὸν Ν αὶ ἀκούει τις, οὔτε ὀλόκληρον Ὁ χι: 'Ἡ Γερμανίς σὲ περιμένει ἐπὶ δέ κ α ἔ τ η ὑπὸ τὴν πύκνῃ, ἢ δὲ Παρισινὴ ἐπὶ δέ κ α λ ε π τ ἄ τ ῆ ς ὦ ρ α ς. — 'Ἡ Παρισινὴ εἶναι πανοῦργος καὶ πολιτικὴ, ἢ δὲ Γερμανίς ἀφελὴς καὶ εἰλικρινής. — 'Ἡ Γερμανίς ἀρκεῖται νὰ θαυμάζηται ὑφ' ἐνὸς μόνου, ἢ δὲ Γαλλίς ἀγαπᾷ νὰ θαυμάζηται ὑπὸ πάντων. — 'Ἡ Γερμανίς δὲν ὀμιλεῖ τόσοσιν πολὺ, οὐδὲ περιττολογεῖ, — ἀλλ' ἡ Γαλλίς εἶνε λάλος ὡς ἡ κίσσα. 'Ἡ Παρισινὴ εἶνε τεχνίτις, ἢ δὲ Γερμανίς γυνή. Κάλλιον ν' ἀγαπᾷ τις ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ νὰ νυμφεῖται ἐν Γερμανίᾳ.